

VOOR

EER & DEUGD

jaargang 6

**110 JARIG BESTAAN
IN 2014!** Dat vieren we!

WINNEN!
Een smart-TV!

ACHTER DE SCHERMEN
partners van bestuursleden
over de hobby die altijd voor gaat.

OP BEZOEK BIJ...
Drie dorpen, drie muzikanten,
maar niet bij de fanfare
Jeroen van Boxel, John van der Stelt en
Gert Bastiaansen over hun muzikale hobby.

LEKKER IN M'N VEL
drie jongeren over waarom
ze muziek maken

INTERVIEW MET OUD-VOORZITTER TOON VERLEYE
"Ik pluk de dag en geniet van de kleine dingen"

Beste inwoners van Galder, Strijbeek en Meersel-Dreef

'Het is weer voorbij die mooie zomer', zo klonk ooit de zomerhit van Gerard Cox. En dan besef je weer ineens niet alleen de zomer is voorbij, maar ook het jaar 2013. Nog enkele weken en dan luiden we weer het nieuwe jaar in. Het jaar 2014, wat staat er ons weer te wachten, niemand kan dat voorspellen. Maar wij, als fanfare, hebben daar weer alle vertrouwen in. Het gaat in ieder geval een speciaal jaar worden. Onze fanfare is jarig en we bereiken de leeftijd van 110 jaar. Dat we dit niet zomaar voorbij laten gaan lijkt mij vanzelfsprekend. 110 jaar dat moet natuurlijk uitgebreid gevierd worden. Maar daar leest u meer over in deze nieuwsbrief. We willen er samen met jullie een grandioos feest van maken en ik vertrouw er op dat u dit met ons wilt vieren. Maar toch wil ik, samen met u, eerst even terugblikken op het afgelopen jaar. Een kwestie van overlopen wat het afgelopen jaar weer de revue is gepasseerd. Er zijn natuurlijk de traditionele gebeurtenissen zoals de serenades bij jubilea, de Cecilia's, het Kerstconcert, kermisinzet, natuurlijk het teerfeest en niet te vergeten onze bingo.

Natuurlijk was het niet alleen een jaar van enkel prettige gebeurtenissen. In april van 2013 kregen we het bericht van het plots overlijden van Gust Sniijders. Geheel onverwachts en veel te jong is Gust overleden. Gust was jarenlang onze spelleider op de bingoavond. Hij bezat de kunst om telkens weer deze avond tot een waar feest om te toveren. Onze bingoavonden zullen nooit meer hetzelfde zijn.

Toch zijn er ook nog speciale gebeurtenissen die dit jaar er bovenuit steken. Zo was daar ons theaterconcert 'Rat' op zondag 7 juli en zondag 8 september in de speeltuin op Meersel-Dreef. Het sprookje 'De ratenvanger van Hamelen' gebracht in een moderne versie in samenwerking met theatergroep 'Onvoorzien' en muzikaal ondersteund door onze fanfare. De uitvoeringen waren ondanks de hitte op de eerste uitvoering, zo'n 30°, een groot succes. En het publiek, jong en oud, deed enthousiast mee. Daarnaast natuurlijk, niet te vergeten, ons jaarconcert. Geen traditioneel concert, maar een 'a-ma-zing concert', of met andere woorden een meezingconcert. Voor het eerst in de geschiedenis waren de toegangskaarten in de voorverkoop in nog geen 14 dagen uitverkocht. Het was zoals we gehoopt hadden, één groot meezing festijn. Een concert waar nog lang over nagepraat werd en volgens velen was het voor herhaling vatbaar. Maar volgens de filosofie van onze dirigent Gerard en ons bestuur, moet je goede gebeurtenissen koesteren en niet tot in den treure herhalen. Onze denkwijze is gewoon vertrouwen hebben in de toekomst door steeds nieuwe concepten te bedenken en nieuwe bronnen aan te boren. Het is misschien niet altijd de gemakkelijkste weg kiezen, maar hierdoor blijf je als dirigent en bestuur en zeker als muzikant alert en open staan voor nieuwe uitdagingen. En ik merk dat het enthousiasme van onze dirigent overslaat naar de muzikanten. Er worden langs alle kanten nieuwe ideeën aangebracht. Sommige misschien niet uitvoerbaar, maar we nemen ze natuurlijk altijd mee in overweging en soms kunnen wij aan de hand van deze ideeën weer zaken gebruiken en die meenemen in nieuwe projecten.

Zo ziet u maar nu nog 109 jaar oud maar echt nog niet bejaard. Wij lopen over van nieuwe ideeën en hebben alle vertrouwen in de toekomst. Wij beginnen als fanfare aan onze 2^e jeugd. Zoals ik er alle vertrouwen in heb dat u onze leden niet in de kou laat staan. Binnenkort komen zij weer bij u langs met de vraag of u onze fanfare wilt steunen. U kunt natuurlijk 'vriend' worden van onze vereniging en zo wordt u volledig betrokken bij het wel en wee van onze fanfare. En dit voor slechts 25,- euro per jaar, of u wordt steunend lid voor 5,- euro. De keuze is aan u. Voor 2014 wens ik u al wat goed is en heb vertrouwen in de toekomst, zoals we vertrouwen hebben in de toekomst van onze 'jonge' fanfare.

Muzikale groeten en tot ziens op onze 'verjaardags' festiviteiten.

AGENDA 2014

Zaterdag	04 januari	Nieuwjaarsconcert
Vrijdag	10 januari	Kerstboomverbranding
Zaterdag	01 februari	Bingo!
Zondag	02 maart	Carnaval
Zaterdag	26 april	Koningsdag
Zaterdag	26 april	Kaarskensprocesie
Zaterdag	24 mei	Mariaconcert
Donderdag	29 mei	Dauwtrappen
Zaterdag	12 juli	Kermisinzet
Zaterdag	19 juli	Avondmarkt
Zondag	21 september	Reik Mij De Hand
Zondag	12 oktober	Ceciliamis
Zondag	21 december	Kerstconcert

Daarnaast is het iedere zondag van 1 juni t/m 31 augustus Rommelmarkt op Meersel-Dreef georganiseerd door fanfare Voor Eer en Deugd.

In onze drie dorpen wonen erg veel talentvolle muzikanten die niet bij de fanfare muziek spelen maar op een andere manier invulling geven aan hun muzikale hobby

John van der Stelt (1963) te Strijbeek

John heeft nooit muzikales gevolgd. Als kind heeft hij rond zijn 10e een blauwe maandag bij de drumband gezeten en bazuin gespeeld. Dat was geen succes. Muziek had niet zijn belangstelling totdat hij zijn vrouw, Rian van Ginneken, leerde kennen. Rian speelde bij de fanfare Fidelis en blaaskapel Toet Deugd. John ging vaak mee en toen Jan Roelands het met café Die Twee steeds drukker kreeg werd gezegd tegen John: "Probeer jij die grote trom gewoon eens. Als het niet lukt wordt het niks en anders kom je bij de blaaskapel". Nog steeds speelt hij daar met plezier de grote trom. "Ik had wel enige vrees en twijfelde of ik dat wel kon maar ik heb het snel opgepikt. Het zijn zulke leuke mensen om mee op te trekken. Het is fijn om daarbij te horen. Toet Deugd doe ik dus samen met Rian. Als ik mijn keuze heb gemaakt sta ik er voor 100% achter. Ik ben

niet iemand die snel zegt: "Ik heb er geen zin meer in, ik stop ermee". Toen John en Rian van Breda verhuisden naar Strijbeek ging Rian bij de fanfare Voor Eer en Deugd baritonsaxofoon spelen. John ziet de fanfare als een fantastische club. "De gemoedelijkheid en de positieve dingen die daar gebeuren spreken me aan, maar ik sluit me er niet bij aan", lacht John. De fanfare is Rian haar ding. Ik val in met de grote trom en draag bij als het nodig is, maar daar wil ik het wel bij laten. Ik wil me niet te veel binden aan allerlei verenigingen. Ik hou van mijn vrijheid. Mijn andere grote hobby is zeilen en daar wil ik ook voldoende tijd voor vrij kunnen maken.

Jeroen van Boxel (1972) te Galder

Toen Jeroen zijn vrouw Annemieke leerde kennen speelde zij saxopraan bij een blaaskapel in Dorst. Jeroen ging er vaak luisteren dus zei Annemieke: "Als je er toch altijd bent dan doe je maar mee". Jeroen kreeg een tamboerijn in zijn handen gedrukt of een paar bekkens. Zo maakte hij kennis met het slagwerk en kocht 17 jaar geleden zelf een drumstel. Zover het met een eigen zaak te combineren is volgde Jeroen jarenlang drumlessen. Jeroen: "Steverige rock is mijn favoriete genre. Het voordeel van covers is dat iedereen mee gaat dansen en zingen vanwege de grote herkenning. Met vijf muzikanten vormen we nu de band 'Back Up' die een keer per week repeteert. Het mooiste van muziek is voor mij dat ik erin op kan gaan, mijn gevoel erin kan leggen en er lekker van kan genieten. Met optredens is dat gevoel het sterkst,

want dan komt alles samen". Op de vraag of hij zich aan zou sluiten bij de fanfare schudt Annemieke lachend haar hoofd, nee dus! Jeroen beaamt de reactie van zijn vrouw: "Wat mij tegenstaat is dat het tijdens repetities voor een slagwerker veel wachten is en ik hou ook niet van stukjes steeds herhalen. Ik wil lekker doorspelen en nadien kijken wat er goed of fout ging". Jeroen heeft wel ambities op het muzikale vlak. Zo lijkt het hem geweldig om een keer in het voorprogramma van een bekende band zoals Bløf of de Golden Earring op te treden. "Plezier in muziek is voor mij het allerbelangrijkst": vindt hij. Dat plezier dragen ze waarschijnlijk toch over want Max, de jongste van het gezin, is werkelijk dol op de drums en Nikki, hun oudste dochter, speelt als saxofoniste (2^e jaars) in het jeugdorkest van de fanfare.

Gert Bastiaansen (1991) te Meersel-Dreef

Op zijn 8^e jaar is Gert bij de fanfare begonnen met trompet en later is hij overgestapt op bugel. Hij heeft tot zijn 16^e bugel gespeeld. Na 8 jaar is hij met de fanfare gestopt vanwege zijn studie. Na een schooldag met nog huiswerk voor de boeg had hij echt geen zin meer in repetities en andere muzikale verplichtingen. Gert begon aan een studie aan de Hogeschool voor leerkracht muziek. Na het 2^e studiejaar kwam hij erachter dat deze studierichting niet bij hem paste en is hij gestopt. Gert ging werken en is door allerlei verschillende interim-jobs een pak handiger geworden. Het favoriete muziekgenre van Gert is oude pop. The Beatles en Jimi Hendrix vindt hij leuk, maar ook jazz, blues en reggae

hebben zijn belangstelling. Als hij gaat feesten houdt hij wel van een mix van dance, dubstep of drum and base. Gert is nog steeds muzikaal actief. Bij voorkeur op zijn gitaar, elektrisch of akoestisch, afhankelijk van de mood waarin hij zit. Zonder muziek zou Gert niet kunnen. Hij is altijd met muziek bezig of het nou op de piano, een gitaar, alt-saxofoon of een mondharmonica is. Voor Gert brengt muziek veel positiviteit met zich mee in het leven. Of hij ooit terug keert bij de fanfare kan hij niet zeggen. "Misschien in een andere levensfase als ik gesetteld ben", zegt hij.

Toon komt uit een gezin van 8 kinderen en is in 1962 in het moederhuis te Hoogstraten als 6^e kind geboren. Twee meisjes en zes jongens telde het gezin van Rie Verleye en Anneke van Boxel op De Dreef.

De lagere school bracht hij door op de gemeentelijke jongensschool te Meersel-Dreef, waar nu 't Dreefke gehuisvest is. Daar hij de zoveelste was van 'die van Verleye' moest hij nogal eens horen 'het bloed kruipt waar het niet gaan kan', want een Verleye hield bijvoorbeeld niet van sport. Hij weet nog dat hij ooit met turnen een basketbal in de ring moest gooien en dat de bal er direct invloeg. "Hey, Verleye": riep de leraar, "Dat is gelijk een vogeltje dat schijt, en het is op uwen kop". Later is er weliswaar een jongere zus lerares lichamelijke opvoeding geworden, maar ja, die zat niet op de jongensschool. Als kind was hij altijd buiten aan het spelen met de kinderen uit de buurt. In de speeltuin, kampen bouwen in de bossen bij de Meerse bergen, aan de Mark bij de bruggen rondhangen, want dat was de verzamelplaats. Ze trokken van de ene werf naar de andere en kropen in iedere schuur. Iedereen kende iedereen. Zijn vader overleed toen hij 3½ jaar oud was. Dat heeft een enorme impact gehad op het gezin. Hij miste een vader toen hij opgroeide. Andere kinderen die hadden een vader en hij niet. "Ik had konijnen en een hof en dan moest er bijvoorbeeld een kot getimmerd worden en dan ja, wie ging dat dan doen, hè?"

"Ik ben opgegroeid met veel muziek in huis. Mijn oudste broer had een cassette recorder en een platenspeler en draaide de Beatles en Bob Dylan. Ook de andere broers en zussen hadden platen. Verder is Nonkel pater Jan van Boxel van invloed geweest met zijn marsmuziek en lichte muziek. Als hij dan een paar dagen kwam logeren werden zijn platen gespeeld en daar kon ik echt in op gaan. Mijn oudste broer speelde gitaar, de tweede banjo en de derde banjo en mandoline, de jongste piano. Dan kwamen er vrienden over de vloer en begonnen ze te tokkelen. Ons moeder is een ruimdenkende vrouw en nam niet zonder slag of stoot maar aan wat er gezegd werd, maar stelde er kritische vragen bij. Wat is er mis mee, waarom kan dat niet? Iedereen was welkom bij haar. Voordat de oudsten uit gingen kwam de vriendenclub eerst nog koffie drinken bij ons. Het was een zoete inval. Er waren vaak felle discussies en dan lagen wij als de drie kleinsten op de grond te luisteren wat de anderen uit de doeken aan het doen waren. Dat geeft een kijk op het leven". De familie kreeg opnieuw een grote klap te verduren toen zoon Jos door een ongeval om het leven kwam op 25 jarige leeftijd. Toon was 15 jaar toen hij zijn broer verloor.

"Mijn broers hebben allemaal op internaat gezeten, maar ik wilde dat absoluut niet. Ik heb er uiteindelijk wel één jaar gezeten, maar was veel liever in Meersel-Dreef. Dat heeft er wel voor gezorgd dat ik meer dan de andere gezinsleden betrokken ben geraakt bij het dorpsleven in De Dreef. Ik ging met de fiets of de bus naar het Klein Seminarie in Hoogstraten, richting de moderne, algemeen secundair onderwijs". In zijn jonge jaren kreeg hij van Sinterklaas een bouwdoos met een platte batterij, een lampje, een zoemertje, schakelaars met draad en dat was het begin van zijn belangstelling voor elektriciteit. In zijn derde studiejaar koos hij dan ook voor technisch, elektromechanisch en metaal moest hij er verplicht bij pakken. Toen hij telecommunicatie en microprocessors wilde gaan volgen vanwege zijn belangstelling voor computers in Antwerpen bleek die richting vol te zitten. Daarom ging hij eerst één jaar meet- en regeltechniek volgen en dat bleek heel plezant. Er is geen enkele andere periode geweest die hij met zoveel plezier naar school is gegaan. Hij was 19 jaar toen hij daarna in kon stromen bij telecommunicatie en microprocessors. Bleek hij die opleiding afschuwelijk saai te vinden! Dat was zijn roeping dus echt niet. Maar wat dan...? "Ik zat op kot in Antwerpen en er was daar een vriendje van een van de meisjes die daar ook woonden en hij ging studeren voor leraar land en tuinbouw en die zei: "Wil jij dat ook niet doen in Mechelen". Nou, het was wel mijn hobby. Toen ik daar aan kwam zeiden ze: "Wat kom jij hier doen zonder de juiste vooropleiding. Waar ga jij aan beginnen?" "Ik heb mijn best gedaan en me er in vastgebeten en heb met een gedeelde eerste plaats mijn diploma gehaald. Ik heb wat uren doorgebracht in de bibliotheek om alle vaktijdschriften te lezen. Het interesseerde me gewoon heel erg en door het tuinieren thuis had ik al successen en tegenslagen gekend. Ik kwam tot de conclusie dat ik ten opzichte van de andere studenten door mijn praktijkervaring al veel kennis had opgedaan. Er waren studenten die zelfs het verschil niet zagen tussen spinazie en onkruid".

Na zijn studie waren er 80 leraren die afstudeerden en er waren letterlijk 4 banen te vinden in de wijde omtrek. Dus heeft hij veel interim-werk gedaan. "Uiteindelijk mocht ik bij de Broeders van Liefde Christus Koning in St. Job in 't Goor als vaste kracht les gaan geven en daar ben ik nu nog steeds na 28 jaar. Ik ben veel buiten aan het werk en zou niet meer anders willen. Ik kan goed overweg met de leerlingen en mijn collega's zijn geweldig. We staan er voor elkaar. We lachen met elkaar en zeggen het als we iets op onze lever hebben. Voor en na het werk nemen we ook tijd voor elkaar om zaken door te spreken en uit te wisselen. Invallen voor elkaar is geen probleem. De collegialiteit is hoog".

Er voor elkaar staan vindt Toon binnen de fanfare ook belangrijk. Hij heeft door de jaren heen moeilijke en mooie tijden mee mogen maken. Toen hij in 1981 lid werd van de fanfare hebben zijn vrienden zich doodgelachen. Jos Verboven, de voorzitter, dacht daar anders over, want toen Toon aan zijn deur stond om zich als nieuw lid aan te melden heeft hij zeker 5 minuten de hand van Toon vastgehouden zo blij werd hij ervan. Toon dacht nog: "Oei, oei wat is dit hier allemaal". Jos zag echter het potentieel van Toon. Een jonge gast, leraar, en dacht die kunnen we goed gebruiken. Bij broeder Xavier volgde Toon les op een bugel samen met Johan van Opstal. Er lagen een aantal instrumenten en iedereen mocht iets tegen zijn mond houden en tegen mij werd gezegd: "Je hebt nogal fijne lippen, dus een klein instrument past het best". Ik had zo'n licht bugeltje dat ik dacht als ik het in de lucht gooi komt het nooit meer terug. Het was net een blikken ding. Het was niet veel met de instrumenten in de jaren tachtig, want er was weinig financiële armslag. In oktober begon hij met zijn lessen en in februari moest hij mee naar een optreden in Hoogstraten. Ze waren met 10 muzikanten en ook al kon hij slechts wat playbacken er zat een muzikant. Echt lekker zat hij daar overigens niet met zijn spoedcursus van amper 5 maanden. Toon wilde zich verder ontwikkelen in de muziek en schreef zich in aan de muziekacademie de Noorderkempers in Baarle. Daar heeft hij in zeven jaar de lagere en de middelbare graad behaald. Daarna heeft hij twee jaar lessen gevolgd in Hoogstraten aan het muziekatelier waar hij Hans Aernouts heeft leren kennen die daar leraar was. Hans is later 10 jaar dirigent geweest bij de fanfare.

Toon is in 1985 in het bestuur gekomen. "Dat was voorbestemd": lacht hij. "Mijn vader speelde tuba en is secretaris/penningmeester geweest. De oudere garde die toen in het bestuur zat lieten het niet na om dit wel 100 keer te zeggen tegen mij. In 1986 kreeg Jos Verboven een hartoperatie. Zijn vrouw vroeg me de functie van secretaris over te nemen van Jos. Briefjes met informatie werden destijds met 3 of 4 velletjes carbonpapier in een typemachine getypt en bij de leden in de bus gestopt". In dat jaar had Toon een computer gekocht en over zijn eerste verslag heeft hij een week gedaan. Het bestond uit 3 pagina's waarin hij bijna woordelijk verslag deed van wat er gezegd was tijdens de vergadering. Dat was een openbaring voor de bestuursleden want daarvoor moesten ze het meer onthouden wat er was afgesproken. "Zo rolde ik overal van eigens in, maar ik heb ooit wel zwarte sneeuw gezien, omdat ik ondertussen ook werk had gekregen. Het vele vrijwilligerswerk combineren met mijn werk was moeilijk. Er zaten te weinig uren in een dag. Soms belde ik om 21.30 u nog aan bij Huijbregts om kopieën te maken voor de dag erna op school. Ik deed het met liefde hoor en kreeg er veel waardering voor. Het was een goed gevoel nodig te zijn en een schouderklopje hier en daar te krijgen van de oudere bestuursleden. Anderzijds waren ze ook veeleisend. Na een zware avond stappen was ik op een zondagmorgen nog mottig en lag met mijn hoofd op de keukentafel, maar Christ van Dun stond op het raam van de keuken te kloppen en riep: "Gene flauwekul, meekomen!". Frans Jacobs sloeg nogal eens tijdens de vergaderingen met zijn hand op tafel en riep dan: "en zó moet het gebeuren en zó zal het gebeuren en niet anders!". Als we nadien dan samen naar huis liepen zei hij: "Je moet niet naar ons luisteren hoor, want je weet het zelf goed genoeg". Het tijdskeerde en van lieverlee is de fanfare begin jaren negentig gaan groeien. Mede door het ophalen van oud papier, maar zeker door de rommelmarkt die in 2014 25 jaar bestaat kregen we meer financiële armslag om nieuwe instrumenten te kopen. We gingen activiteiten organiseren voor de ereleden zoals een tentoonstelling met foto's van Frans Jacobs, een bingo-avond en concerten geven. Er kwamen 15 tot 20 nieuwe leerlingen. Het voorzitterschap is als vanzelf overgegaan van Jos naar Toon. Jos gaf steeds meer vooraf zijn zegen.

Er kwamen veel nieuwe en jongere bestuursleden. Dat was bestuurlijk gezien aanvankelijk een turbulente tijd met regelmatig een conflict. Terugblikkend zegt Toon: "Vanuit de oude situatie was ik gewend om in mijn eentje veel zaken vooraf uit te werken en pas advies te vragen als ik alles op een rij had. Dat werkte niet meer in de nieuwe situatie. Je moet mensen meenemen in een proces. Ik was het overigens zelf ook beu om veel in mijn eentje te doen. De uitnodigingen, affiches, foto's maken, enz. en wilde graag het werk onderling verdelen. Dat heeft gaandeweg ook vorm gekregen. In mijn bestuursperiode als voorzitter hebben we met name gezamenlijk gewerkt aan de opbouw in kwaliteit in de muziek en in groei van het aantal leden. We hebben ook geïnvesteerd in de verbandingen met andere verenigingen in de omgeving. Ik heb tijdens die periode veel geleerd met betrekking tot regelen en organiseren en het spreken voor publiek. Mijn broer zei tegen ons moeder tijdens een concert toen ik een toespraak gaf: "Hij staat er precies echt gèrè!" Ik heb voor hete vuren gestaan en de voldoening geproefd als het lukte. In een vereniging de mensen meekrijgen in het vele werk dat gedaan moest worden. Die saamhorigheid is echt geweldig bij onze fanfare. Die eenheid maakt onze fanfare bijzonder. Na het 100-jarig jubileum in 2004 is Bert Damen mij in 2005 als voorzitter opgevolgd. De overdracht van het voorzitterschap was vreemder dan ik had verwacht. Maar ik bleef meer en meer in Merkssem en die afstand heeft ook geholpen om het los te laten en de druk eraf te laten gaan. 100 jaar was een hoogtepunt en er was iemand waar ik het goed aan over kon dragen, daar was ik blij mee".

Persoonlijkheid

"Ik vind het belangrijk iemand vertrouwen te geven tot het tegendeel bewezen is. Mensen hebben het nodig om vertrouwen te krijgen, daar groeien ze van. Dat is beter dan mensen vanuit wantrouwen tegemoet te treden. Ik word ook graag vertrouwd. Ik kan goed luisteren en wil mensen graag helpen. Ik ben altijd een streber geweest. Als ik iets doe wil

ik het ook zo goed mogelijk doen. Mijn valkuil is dan dat ik in te veel details verzand en dat kost veel tijd. Ik zou het eerder los moeten kunnen laten in plaats van het weer overnieuw en beter te willen doen. Ik geniet ervan om zaken te organiseren en in gang te zetten en dat alles dan volgens plan lekker loopt. Geweldig! Ik ben een rustig en kalm mens en lig niet gauw wakker van iets. Ik ben heus wel eens zenuwachtig geweest en misselijk wakker geworden als ik bijvoorbeeld een belangrijke toespraak moest houden of als ik een solo moest spelen. Maar het is ook een overwinning als het lukt". Hij grijnst als hij eraan terugdenkt dat hij op school met de leerlingen in het bos aan het werk was en zijn toespraak keer op keer stond te oefenen. De leerlingen waren verwonderd hierover en zeiden tegen elkaar: "Hij heeft niet gedronken en toch praat hij allemaal in zijn eigen". "Toen het moment daar was rolde het er gewoon uit en het ging heel goed. Ik behield de aandacht. Ik ben altijd blij geweest met kleine glories. Ik vind het ook erg plezierig om jonge mensen mee te nemen in een gezamenlijke ambitie. Van hun enthousiasme kan ik erg genieten. Daar wil ik deel van zijn, ze vooruit helpen en hen stimuleren". Op mijn vraag of hij nooit een politieke carrière heeft geambieerd gezien zijn karakter zegt hij: "Het zou me wel liggen maar ik heb het er altijd veel te druk voor gehad. Ik stond ooit in mijn tuin tegen 100 per uur te hakken, want die moest ten slotte ook elke week schoon staan. Hakken en hakken en buiten adem ging ik met mijn gat op een bak zitten en dacht, waar ben ik nou in 's hemelsnaam mee bezig? Tuinieren is mijn hobby en straks moet ik weer weg, ook voor mijn hobby, maar ook weer tegen 100 per uur, en morgen weer opnieuw! Altijd maar achter die computer op ieder vrij moment. Al die deadlines was ik beu". Hij dacht dat het wat lucht ging geven als hij een aantal zaken zou afstoten, maar dat bleek toch niet het geval. Zijn tijd vulde zich naadloos met nieuwe dingen.

Cupido

Vanwege de inzet van de meisjes van de vroegere drumband tijdens het 100-jarig bestaan van de fanfare in 2004 (her)ontmoette hij Marleen Kox, van geboorte ook van Meersel-Dreef. Ze werden verliefd en op 30 juni 2012 zijn ze in het huwelijk getreden. Zijn liefde voor Marleen bracht een grote verandering in zijn drukke verenigingsleven en natuurlijk ook voor zijn moeder met zich mee. Toon woont nu in Merksem. Met de kinderen komt Toon heel goed overeen. Als Dries (15 jaar) en Siege (12 jaar) wat ouder zijn willen Marleen en Toon graag terug komen wonen in Meersel-Dreef. Ook nu heeft Toon het druk met werk, gezin, verenigingen en natuurlijk ook de hof van moeder op Meersel-Dreef. Het vertrek naar Merksem is niet van de ene op de ander dag gegaan. "Ik zat met een voet in Merksem en met een voet in Dreef omdat ik mijn moeder niet meteen alleen wilde laten. Dat werd echt een soep, want ik wist op een gegeven moment niet meer wat ik waar had staan of liggen. Ik kon niets meer vinden. Op een gegeven moment heb ik me dus definitief genesteld in Merksem en kwam er weer overzicht.

Anneke van Boxel (1925)

Toekomst

Ik vis graag en zie het als een uitdaging om de visclub goed op de rails te krijgen. Graag zou ik beter tuba leren spelen, want dat doe ik echt heel graag. Ik denk nog niet aan mijn pensioen, maar zou wel meer tijd willen hebben om te genieten van de dingen en de mensen die er nu zijn in mijn leven. Ik mis De Dreef en zou er in de toekomst terug willen wonen. In het begin had ik geen vaart, maar dat is later toch wel stillekes gekomen. Ik ben op den duur gestopt met veel dingen en in Merksem komt er niemand aan de deur. Op De Dreef kun je niet buiten komen of je hebt aanspraak. Mijn vrienden wonen er en de fanfare is daar.

Levensmotto

Zijn levensmotto: 'Geniet van de kleine dingen en pluk de dag'. Toon: "Ik leef van dag tot dag en ben weinig met de toekomst bezig. Ik leef in het nu en maak me nooit zoveel zorgen. Al had ik geen euro op zak dan nog begin ik gewoon weer terug opnieuw. Daar heb ik geen moeite mee. Ik heb er vertrouwen in dat het allemaal weer goed komt. Uiterlijk vertoon heb ik niet nodig, maar word wel blij van waardering en erkenning voor hetgeen ik doe".

Geen muzikant bij de fanfare, maar wel betrokken.

Annita Damen-Jansen (1961) partner van Bert Damen

"Voor Bert is de fanfare erg belangrijk en bovendien is het een perfectionist, dus dat vraagt tijd. Soms vallen privé-activiteiten samen met de fanfareactiviteiten. Eén keer raden wat dan voorgaat": lacht ze. "Dat vind ik niet altijd gemakkelijk. Zo was er dit jaar bijvoorbeeld een tuinbeurs die we samen al 20 jaar bezoeken, maar die viel samen met een activiteit van de fanfare. Gelukkig was het een dag met veel regen, dus deed het minder zeer. Ik denk wel eens dat het meer op hem inwerkt, dan hij er zelf erg in heeft. Hij is nu 10 jaar voorzitter. Als hij het over kan dragen zou dat vanuit mijn gezichtspunt welkom zijn. Als hij een stapje terug doet kunnen we meer tijd met elkaar doorbrengen. Een eigen zaak en het voorzitterschap tezamen vraagt een grote tijdsinvestering. Gelukkig verdelen de leden en het bestuur allerlei taken onderling en als ik iets voor Bert kan doen, help ik altijd graag of het nu om administratieve zaken gaat of andere klusjes. Ik begrijp zijn passie voor de fanfare heel goed. Ik was het ook gewend van thuis uit. Mijn vader, Jan Jansen, was hetzelfde. Zo'n 36 jaar is hij bestuurslid alsmede penningmeester van fanfare St. Lucia in Loenhout geweest. Zelf ben ik geen muzikant, maar ooit had ik wel de wens om drummer te worden. Ik heb de drumstokken nogal eens op het drumstel van zoon Stefan uitgeprobeerd als er verder niemand thuis was. Dat is nu gepasseerd. Ik ben dol op sporten en doe 1 tot 2 keer per week aan spinnen. Ik kan niet meer zonder.

Ria Jacobs-van Dun (1964) partner van Willy Jacobs

"De tijd die Willy in de fanfare steekt als muzikant en als bestuurslid ervaar ik als positief. Het is een erg sociaal geëngageerde man. Niet alleen hij, maar ook ik krijg er veel plezants voor terug. Ik kom al eens ergens en heb veel contact met andere mensen. Dat is leuk. De planning van de fanfare staat voor een groot deel tevoren vast in onze agenda's en onze privé-afspraken voegen we daarnaar. De fanfare gaat voor. Daar ben ik na bijna 30 jaar al wel aan gewend. We hebben samen een hobby, mountainbiken op zondag met vrienden, en ieder apart onze hobby's. Ik zit in het bestuur van de moedersbond en voor Willy is de fanfare heel belangrijk. De repetitie op donderdagavond is dan ook heilig bij hem. Ik vind het bovendien leuk dat Willy en onze zoon Thijs een gezamenlijke hobby hebben. Willy heeft daar zijn netwerk (en ik ook een beetje). Ik help graag als het voor de fanfare is en steun waar ik dat kan. Bijvoorbeeld met bingo's kopen, achter de bar tappen of mensen verwelkomen tijdens een concert. Bij voorkeur ben ik op de achtergrond aan het werk. Willy vindt dit trouwens vanzelfsprekend hoor. Ook al is het een hecht team bij de fanfare, toch kan Willy gespannen zijn als er grotere evenementen op stapel staan. Als een concert goed is verlopen dan hebben we er allemaal deugd van en Willy is dan een blij en gelukkig mens. Zo'n 27 jaar geleden heb ik les gevolgd voor sax-sopraan maar toen ik zwanger was van Thijs ben ik gestopt. Daarna heb ik nooit meer de behoefte gehad om het terug op te pakken. Achteraf lag het mij toch niet helemaal. Ik begrijp de passie van Willy wel. Hij is ermee opgegroeid. Zijn vader is jarenlang bestuurslid en spelend muzikant geweest. De volgende generatie (Thijs) biedt ook weer perspectieven. De fanfare is een erg leuke en open club. Oud en jong komen goed overeen en er zijn geen kliekjes, het is één geheel. Ik geniet ervan".

Annie Sniijders-Verheyen (1947) partner van Jaak Sniijders.

Annie is nooit anders gewend geweest dan dat Jaak zijn tijd investeert in de fanfare. "Dat was al voordat we getrouwd waren, ik weet niet anders. Het heeft ook voordelen hoor, want als hij 's avonds weg is kan ik lekker TV kijken naar de programma's die ik wil. Jaak kent geen stress behalve tegen de tijd dat de rommelmarkt begint, want dan gaat de telefoon voortdurend. Dat is zijn piekperiode met een hoop regelwerk. Ik help hem dan met de administratie. Schrijf de mensen in per datum, geef informatie en noteer de afmeldingen. Hoewel het echt zijn ding is voel ik me wel betrokken bij de fanfare. Ik ga altijd mee als er iets te doen is. Het is er nooit van gekomen om zelf een instrument te bespelen. Als kind wilde ik heel graag een accordeon maar dat zat er bij ons thuis niet in. Ik begrijp de passie van Jaak wel voor zijn fanfare. Het is een deel van zijn leven. Het betekent zoveel voor hem dat ik me Jaak zonder de fanfare niet eens voor kan stellen".

Angelique de Graauw-Brands (1983) partner van Sander de Graauw

Voor de fanfare-activiteiten moet ik hem regelmatig missen. De wekelijkse repetities, de maandelijkse bestuursvergaderingen en de werkzaamheden die daaruit volgen, de concerten. Sander gaat er volledig voor als het om de fanfare gaat. Als hij een ingeving krijgt die nuttig of bruikbaar is voor de fanfare, dan werkt hij dat verder uit op zijn kantoor. Hij stelt zaken gemakkelijk uit die gedaan moeten worden, maar is eenmaal een deadline bekend, dan haalt hij die ook. Dat werkt bij hem, want het is altijd binnen de gestelde termijn af. Zijn creatieve talenten worden goed benut bij de fanfare. Naast de lay-out van deze nieuwsbrief, ontwerpt hij ook posters en flyers voor alle activiteiten door het jaar heen. Op mijn manier steun ik zijn werk door hem de ruimte te geven die hij nodig heeft voor zijn fanfare. Het hangt ervan af waarmee maar als hij hulp nodig heeft help ik hem graag. Ik bespeel zelf geen instrument. Ooit heb ik wel interesse gevoeld voor gitaar en keyboard, maar ik had niet genoeg ambitie om dit echt aan te leren. Die instrumenten spreken me overigens nog steeds het meest aan. Ik begrijp de passie van Sander voor de fanfare. Hij is van jongs af aan met muziek opgegroeid, doet het heel erg graag en vindt het gezellig. Het zit er echt bij hem in, het hoort bij hem.

Marco Vriens (1984) partner van Jenske Janssen

De goedlachse Marco woont in Ulicoten. Tijdens het jaarconcert van de fanfare in april van dit jaar werd Marco gevraagd om als basgitarist mee te spelen. Via de muziek heeft hij de liefde van zijn leven gevonden, want hij ontmoette trompettiste Jenske bij de fanfare. "Het gaat perfect tussen ons": zegt hij met een brede glimlach. Marco speelt basgitaar, pockettrompet en bij de Brassband Ulicoten al 25 jaar cornet. Op zijn 6^e jaar is hij direct met een cornet begonnen en kreeg les van zijn buurman Frans die bij de Brassband Ulicoten zat. Zo is hij er spelenderwijs ingerold. Zijn vader en broer spelen ook muziek. Door problemen met zijn trommelvlies is hij een tijdje noodgedwongen met muziek gestopt. Zijn trommelvlies ging namelijk niet meer dicht na het verwijderen van het tijdelijk geplaatste buisje. Nadat operatief een kunststof trommelvlies was geplaatst heeft hij de draad weer opgepakt bij de Brassband. Van het bestuurswerk van Jenske voor de fanfare merkt Marco (nog) weinig. Op maandagavond is de maandelijkse vergadering en dan heeft hij zijn wekelijkse repetitie met de Brassband en op donderdagavond als de fanfare repeteert heeft hij de repetitie-avond met zijn coverband. "Als ik kan helpen bij de fanfare, dan ben ik er altijd voor te vinden en als er een invaller nodig is, kunnen ze een beroep op mij doen. Ik pik een nieuw muziekstuk de eerste keer voor 70% op. Na enkele keren spelen ben ik ermee weg. Zo dacht ik bij het jaarconcert dat doe ik wel even voor die 4 of 5 nummers, maar toen bleken het er 20 te zijn. Daar deed ik toen wel iets langer over". Op de vraag of hij overweegt bij de fanfare te komen zegt Marco: "Ja, maar mijn coverband Manuni (Manu, de gitarist, kwam de eerste keer niet opdagen en toen hadden ze gelijk een naam voor de band) repeteert ook op donderdag. Het aantal optredens zijn sterk wisselend dus hebben we afgesproken om in januari te bekijken of we wel verder gaan. Zo niet, dan komt de donderdagavond vrij ik vind de fanfare een erg gezellige club dus wie weet".

Anita Riemslag-Schellekens (1959) partner van Arjo Riemslag.

Anita woont sinds 1983 met Arjo en hun drie kinderen, Remko, Jorine en Kasper, in Breda. Arjo is het enige bestuurslid die geen muzikant is. De tijd die Arjo besteed aan de fanfare valt volgens Anita wel mee. Ze heeft er niet zo'n erg in omdat ze zelf druk is met verschillende hobby's. Zo is Anita leidster van de dames van Gesta in de leeftijd van 14 tot 28 jaar. Alle wedstrijden is ze erbij. Dochter Jorine (1993) voetbalt er ook, dus dat maakt het extra leuk. Verder puzzelt ze graag; legpuzzels, kruiswoordpuzzels, doorlopers en Zweedse raadsels. Dagelijks een wandeling met de hond, een keer per week badminton en met deze groep gaat ze tijdens de zomerstop fietsen en wandelen, sjokken met stokken oftewel Nordic Walking. Op mijn vraag of dat van Arjo komt zegt ze lachend dat dit niet zo is. Het leek namelijk even vergelijkbaar met zijn uitspraak over de fanfare die hij de 'toeterclub' noemt. Hier hebben sommige muzikanten overigens een gloeiende hekel aan. Wat muziek betreft luistert Anita graag naar de radiozender Arrow Classic Rock en naar radio Nostalgie. Remko (1991) hun oudste zoon heeft 10 jaar euphonium gespeeld bij de fanfare en in die tijd bezocht ze meer de concerten dan tegenwoordig. Ze is wel erg dol op de bingo-avond maar baalt ervan dat ze als partner niet mee mag dingen naar de hoofdprijs. Zelf heeft ze nooit interesse gehad om een instrument te leren bespelen. Haar talent zat meer in zaalvoetbal wat ze 15 jaar heeft gedaan in haar geboorteplaats Dongen.

In de volle zon brachten wij dit jaar een theaterconcert ten gehore in de speeltuin 'Bij de Paters' op Meersel-Dreef.

...maar wat is een theaterconcert zonder daadwerkelijk theater? Toneelvereniging OnVoorZien bracht 'De Rattenvanger van Hamelen' onder muzikale begeleiding van Voor Eer en Deugd.

Ons meezingconcert was een kneiter van een hit in gelijkenis met 'Tilburg Zingt' en andere initiatieven! Met 20 Nederlandse en Belgische liedjes, een uit zijn voegen barstende zaal, en met het publiek gekleed in de kleuren van zijn land, was het volle bak ambiance waar iedereen het nu nog steeds over heeft! Wat een avond.

Uit volle borst zingt iedereen mee tijdens onze succesvolle Sing-a-Long. Naast een groot scherm waar de teksten op voorbij kwamen, had iedereen ook een boekje om mee te zingen. De foto is zwart/wit, maar iedereen wat oranje of rood gekleed! Het is dat er geen plek was voor een polonaise..

Vanwege de bijzondere band tussen de fanfare en de paters-Kapucijnen en het 110 jarig bestaan van de fanfare in 2014, werd Pater Luk blij verrast met een cadeau tijdens de jaarlijkse Ceciliamis in de kerk. Een nieuwe processiemars genaamd 'Padre Pio'.

Eén van onze jeugdleden in polo-shirt met daarop het nieuwe logo van fanfare Voor Eer en Jeugd, de jongerenafdeling van onze fanfare.

Op een try-out dag mag iedereen nader kennis komen maken met de fanfare en ook instrumenten uitproberen! Zo ook deze jongeman die de grote bastuba wel eens wilde proberen.

Na hard werken en musiceren is het tijd voor ontspanning en een pintje. Proost Fons!

Op pad om de kermis in te zetten. We vormen een flinke stoet.

Pater Luk kijkt altijd vergenoegd toe als wij voorbij het klooster komen marcheren.

Tijdens de jubileumviering van St. Cecilia uit Chaam heeft Voor Eer en Deugd samen met tig andere korpsen uit de omgeving gezamenlijk muziek gemaakt.

v.l.n.r. Frank Roelands (Voor Eer en Deugd), Maarten Jansen (St. Cecilia-Chaam) en Harri Michiels (Brassband Ulicoten) alledrie op de sousafoon.

Al ligt de sneeuw op de daken, de fanfare blaast zich samen met blaaskapel Toet Deugd warm tijdens carnaval!

Dit jaar waren er acht jubilarissen. Allen ontvingen oorkondes, medailles en bloemen en voorzitter Bert Damen richtte zich tot ieder lid met een mooie en persoonlijke toespraak. Zelf kreeg hij een mooie speech van vice-voorzitter Jaak Sniijders.

De bingo zal nooit meer hetzelfde zijn zonder onze Mr. Bingo Gust Sniijders (†2013), hier nog samen achter de bingotafel met Riet de Roos-Roelands in februari van dit jaar. We zullen je missen!

Thijs Jacobs (1990)

Thijs is in 1999 begonnen met muziekles bij de fanfare en speelt bugel. Desgevraagd terugblikkend zegt Thijs: "De opvallendste verandering in de afgelopen jaren is toch wel dat het muzikale niveau flink gestegen is. Elk jaar weten we het publiek weer te verrassen en onszelf soms ook. Ik ben zelf ook veranderd door de jaren heen. Vroeger durfde ik nogal veel afgeleid te zijn tijdens de repetities, maar hoe ouder ik word hoe serieuzer en geconcentreerder ik er toch mee bezig ben. Een ding is gelukkig niet veranderd en dat is de gezellige en warme sfeer, de fanfare is één grote familie. Als er serieus gewerkt moet worden gebeurt dit ook met af en toe is een grapje. En na het harde werk met z'n allen buurten en iets drinken blijft altijd leuk. De donderdagavond is echt ontspanning voor mij en toch ook een beetje vader-en-zoon-qualitytime. Het toewerken naar een concert en dit met z'n allen tot een goed einde brengen is toch elke keer iets waar je trots op kan zijn. Zeker als je hoort dat de mensen er complimenten over geven. De fanfare kenmerkt zich door doorzettingsvermogen en het openstaan voor verandering. Voor de toekomst wil ik gewoon blijven doordoen zoals nu en elke keer weer met hetzelfde plezier naar de fanfare gaan. Als het van mij afhangt blijf ik er gewoon mijn hele leven bij. En wie weet als papa ermee stopt en ze vragen of ik in het bestuur zou willen komen dan zie ik mezelf ook wel ja zeggen. Dat zou dan de 3^e generatie Jacobs in een bestuursfunctie zijn."

Tin Janssen-van Dun (1960)

Tin is sinds 1988 sopraan-saxofoniste bij de fanfare en viert dit jaar haar 25 jarig jubileum. "Muziek zit in onze familie ingebakken": concludeert ze. Aanvankelijk was ze de eerste jaren de enige sopraan-saxofoniste. Toen tenor-saxofonist Bert Damen dan ook sopraan ging spelen was dat voor Tin de beste verandering ooit. Een andere positieve verandering vindt Tin, als ze terugblikkt de verjonging in het bestuur. Eerst onder voorzitterschap van Toon Verleye en later Bert Damen werd alles moderner en kregen leden veel meer inbreng en werden nieuwe ideeën uitgetoetst. "Ik zit natuurlijk iedere repetitie naast de voorzitter, dus ik heb een heel kort lijntje om mijn mening te geven of te vertellen wat ik op mijn hart heb". voegt Tin er lachend aan toe. "Ook zijn er vanaf begin jaren '90 meer vrouwen en meer jeugd bij gekomen. Het muziekrepertoire is verrassend en afwisselend geworden. Muziek maken bij de fanfare staat voor mij gelijk aan vriendschap, gezelligheid en saamhorigheid, het is mijn uitlaatklep. Het is zalig om daarbij te horen en het geeft me veel voldoening. Ik blijf er zo lang mogelijk bij. Soms denk ik wel eens: "Wat moet ik toch doen als ik niet meer zou kunnen blazen"? Nou, één ding weet ik zeker. Het maakt mij niet uit wat, al is het de vlag dragen, ik wil erbij blijven horen!"

Riet de Roos - Roelands (1952)

Riet is sinds 1991 muzikant bij de fanfare en speelt alt-saxofoon. Dit is al weer 22 jaar haar hobby. Kenmerkend aan de fanfare vindt zij de saamhorigheid en de onderlinge vriendschap tussen jong en oud. Fijne herinneringen heeft ze aan de tijd dat Christ van Dun nog onder ons was. Riet is 10 jaar bestuurslid geweest van 1993 tot 2003. "Ik heb in de afgelopen jaren onder 4 verschillende dirigenten gespeeld; Luc van Bladel, Hans Aernouts, Jan Aernouts en nu Gerard de Krom. Het gaat erg goed onder leiding van Gerard, dus ik hoop dat hij nog lang blijft. We gaan op de golven van de tijd mee en hebben ons muzikaal naar een steeds hogere kwaliteit weten te brengen gedurende de afgelopen jaren. De toekomst zie ik met vertrouwen tegemoet. Als mijn gezondheid het toelaat blijft ik in ieder geval actief tot de volgende mijlpaal in 2016 is bereikt. Dan ben ik 25 jaar bij de fanfare".

Eén jaar vol activiteiten van 'Voor Eer en Jeugd' in beeld

Gedurende het jaar organiseren wij voor de jeugdleden van de fanfare van allerlei activiteiten. De fanfare is **meer** dan alleen muziek maken!

Tijdens ons jaarlijks teerfeest in november hebben we een knutsel- en quiz-ochtend georganiseerd voor onze jongste leden. Het resultaat zijn mooie, creatieve zelfgemaakte muziekinstrumenten.

Twee keer per jaar (in januari en juni) organiseren wij een voorspeelochtend. Tijdens deze ochtend laten de leerlingen van de fanfare horen wat ze allemaal geleerd hebben. Wij mogen altijd veel familie en vrienden van onze leerlingen verwelkomen!

In december zijn we gaan schaatsen. Dit was soms best spannend, maar we hebben het er allemaal heelhuids van af gebracht.

In mei zijn we naar Dippiedoe geweest. Dit is een grote binnen- buitenspeeltuin. Hier hebben we veel gelachen. Zelfs de leden van het jeugdbestuur hebben zich in een attractie gewaagd met de leerlingen.

Dit jaar hebben wij in juli en september samen met de fanfare en een theaterduo een concert gegeven genaamd 'RAT'. Hiervoor hebben we ook samen gerepeteerd met de fanfare, dit ging goed en we hebben er ook veel van geleerd. Het resultaat, daar zijn we trots op!

Lijkt het je leuk zelf een instrument te bespelen? Dan kun je bij onze fanfare drie gratis proeflessen nemen en daarna beslissen of je daadwerkelijk op les wilt komen bij een van onze leraren. Informatie over de keuze van instrumenten of opgeven kan via fanfarevooreerenjeugd@hotmail.com.

D T E N R O C V K F
I E N R N O O E A N
R P O O R E I N O L
I M B O E Z F O E E
G O M H U A F E R G
E R O M R O E N O U
N T R E X T U B A B
T J T A P A U K E N
E U S R E I Z E L P
G D D R U M S T E L

bugel saxofoon
cornet trombone
dirigent trompet
drumstel tuba
fanfare
hoorn
muziek
oefen
pauken
plezier

Zoek alle woorden in de woordzoeker, de letters die overblijven vormen een zin. E-mail je oplossing naar fanfarevooreerenjeugd@hotmail.com voor **25 januari 2014**. De winnaar krijgt persoonlijk bericht per e-mail en daarin wordt ook de prijs bekend gemaakt.

Inderdaad, lang zullen we leven. In 2014 vieren we namelijk ons **110 jarig** bestaan en dat laten we natuurlijk niet zomaar voorbij gaan. Ons feestprogramma is goed gevuld.

Misschien kunnen we eerst even stil staan bij de geschiedenis van onze vereniging. 110 Jaar geleden hebben de **Paters Kapucijnen** van Meersel-Dreef in 1904 onze fanfare opgericht. De vereniging zou ten dienste staan van religieuze vieringen zoals het opluisteren van processies en eucharistievieringen. In 1953 werd onze fanfare een zelfstandige vereniging. Dit kwam onder andere omdat het opluisteren van niet religieuze vieringen in de meerderheid kwam. Al vanaf het begin was de bezetting van onze fanfare een mix van Nederlanders en Belgen. Dit was in onze streek baanbrekend en tot op heden is dit nog altijd van toepassing. Zoals elke vereniging heeft ook onze fanfare zijn ups en downs gehad. Zo beleefden wij in de late jaren vijftig muzikale hoogtepunten, maar in de jaren tachtig was het juist omgekeerd. Onze vereniging ging bijna ter ziele omdat er te weinig leden waren. De toenmalige bestuursleden, onder andere Christ van Dun, Jos Verboven en Frans Jacobs, wilden van geen wijken weten. Ze hadden vertrouwen in de toekomst. Hun visie was, na elk dieptepunt komt er weer een hoogtepunt. Kwestie van er aan te werken. En het bleek waar. Heden ten dage mogen we fier zijn op onze vereniging. Een gezonde vereniging voor oud en jong en waar een aantal zaken hoog in het vaandel staan: de muzikale prestatie, de sociale aspecten, ten dienste staan van de gemeenschap en open staan voor vernieuwingen.

We laten nu even de geschiedenis voor wat het is en kijken vooruit naar 2014. Het jaar van onze 110e verjaardag. We beginnen direct op 4 januari met het **Nieuwjaarsconcert**. U kent natuurlijk allemaal het Nieuwjaarsconcert in Wenen op 2 januari. We doen dit concert voor u over in ons eigen Meersel-Dreef dat we voor die gelegenheid omtoveren in Weense sferen. De echte klassiekers staan op het programma zoals 'An der schönen blauen Donau' en de 'Radetzki mars' en natuurlijk niet te vergeten de klassiekers van Johann Strauss. Dit is voor u de gelegenheid om elkaar Nieuwjaar te wensen en te genieten van de muziek.

Onze tweede belangrijke festiviteit voor ons 110-jarig bestaan vindt plaats op zaterdag 24 mei. Dan brengen we als dankbetuiging aan onze oprichters, de Paters Kapucijnen van Meersel-Dreef, het **Mariaconcert**. Tijdens dit concert zullen we hulde brengen aan Moeder Maria. Dit met natuurlijk de klassieke werken, maar er zullen ook verrassende moderne werken ten gehore worden gebracht. Ook zullen we deze avond samenwerken met diverse solisten zoals trompettist Jan Aernouts, dwarsfluitsoliste Vera Hartman, ons eigen Mariazangkoor van Meersel-Dreef en het zangkoor Cantabile uit Breda. Dit alles vindt plaats in de open lucht op het 'Paterswiel' plein te Meersel-Dreef. Kortom weer een concert om naar uit te kijken.

Als afsluiter van ons feestjaar geven wij op zaterdag 20 en zondag 21 december een **Kerstconcert** in de Lucia-kapel. Een Kerstconcert op een ideale en sfeervolle locatie.

Dit is slechts kleine selectie uit onze activiteiten. Onze gehele agenda voor 2014 vindt u hier terug in onze nieuwsbrief. En u kunt ons natuurlijk volgen op onze website www.vooreerendeugd.be.

Elcke Oninckx (1992)

Elcke speelt keyboard en piano. Elcke: "Mijn broer speelde keyboard en daar ik in die tijd alles wilde wat hij deed ben ik er ook mee begonnen. Later ben ik ook pianolessen gaan volgen bij Karina Rombouts in Chaam. Ik speel sinds kort als toetsenist in het bandje 'Shuffle and Play'. Het is een nederpop coverband en we spelen muziek van De Dijk tot aan Ilse de Lange. Er zitten zelfs blazers bij, trompet en trombone". Over de vraag wat muziek voor haar betekent hoeft ze niet na te denken. "Alles!": zegt ze direct. "Ik ben er altijd mee bezig. Al mijn gevoel kan ik er in kwijt passend bij het moment hoe ik me voel". Elcke kennen we bij de fanfare van het Meezingfestijn, waar ze op de piano speelde. Voor Elcke was dit een spannend, maar erg leuk project. Elcke knikt: "Tijdens het concert heb ik zo genoten van de muziek dat ik er kippenvel van kreeg. Op dat moment voelde ik me intens gelukkig. Het enige wat ik dan nog kan doen is lachen. Muziek is het enige wat dit gevoel op kan roepen. Hoewel ik aanvankelijk dacht dat ik twee maanden tijd geen 21 nummers in kon studeren spraken mijn ouders hun vertrouwen uit en ik heb het gewoon gedaan. De fanfare vindt ze een erg gezellige en superleuke club, helemaal top. Elcke heeft er in ieder geval een fijne vriendschap aan over gehouden met Evelien Bastiaansen (bugel). Elcke is een ambitieus meisje. Naast haar studie Bedrijfskunde is haar vrije tijd gevuld met haar andere hobby's zoals judo, fitness en pilates. Verder is ze scoutsleiding voor kinderen in de leeftijd van 10 tot 15 jaar.

Maarten Peeters (1988)

Maarten heeft in zijn jeugd zeven jaar alle percussie gedaan bij een drumband die bij een schutterij liep bij de Sittardse feesten. Deze Sittardse feesten vormen de bakermat van alle huidige Schuttersfeesten. Zijn ICT studie in Eindhoven maakte een einde aan de periode bij de drumband. Hij had er geen tijd meer voor. Sinds zeven maanden volgt hij nu trompetles. Dit instrument sprak hem aan, omdat hij het bij ieder orkest kan spelen of het nou een fanfare, een harmonie, een brass- of bigband is. Maarten: "Ik hou van filmmuziek en de trompet is uitermate geschikt voor solo's. Ik vind het geweldig om bekende songs te kunnen spelen. Dat maakt dat ik het graag wil leren. Ik oefen een half uur per dag. Het is een hobby waar ik van geniet en het liefst ga ik bij een fanfare spelen". Zijn moeder heeft bij een fanfare trompet en bugel gespeeld en zijn vader en opa deden de troms. Maarten hoopt dat hij binnen een paar jaar aan kan sluiten bij de fanfare Voor Eer en Deugd net als zijn vriendin Ashley Verschueren die er al jaren hoorn speelt. Het lijkt hem erg fijn om net als Ashley ook bij die club te horen.

Anne van Dun (2001)

Anne is muzikaal geïnspireerd geraakt door haar opa Christ van Dun († 2010) die zijn hele leven in het teken van de fanfare Voor Eer en Deugd had staan. Ze vond het altijd al leuk om naar trompet te luisteren en wilde dat instrument eens proberen. De trompet bevalt haar heel goed. Een andere hobby van Anne is dansen, Hiphop. De repetitie van de dansclub is op zaterdagmorgen en de repetitie van het jeugdorkest is op zaterdagmiddag. Dat gaat mooi samen. Anne: "De fanfare vind ik een leuke en gezellig vereniging en ik wil straks graag aansluiten bij het grote orkest. Ik zit nu in mijn 2^e jaar van de muziekopleiding en ik vind het een leuke en ontspannende bezigheid. Ik wil er graag mee verder. Mijn buurmeisje Shirley Geerts speelt ook bij het jeugdorkest als alt-saxofoniste en dat vind ik ook leuk".

Wat is de kracht van vertrouwen?

door Nelly de Graauw-Roelands

Vertrouwen speelt een belangrijke rol in familiebanden, relaties, binnen bedrijven en andere sociale groepen. Vertrouwen, en met name het gebrek daaraan, is een veel besproken onderwerp in deze tijd van crisis en onzekerheid, een tijd waarin wantrouwen groeit in de samenleving, tussen burger en overheid, tussen mensen onderling en in onszelf.

Toch ben je een gelukkiger mens als je vertrouwen kunt hebben. Het geeft warmte en zekerheid. Een mens van vertrouwen straalt bemoediging uit. Vertrouwen is geloven in iemand die voor jou betrouwbaar is en die in jou gelooft zoals je bent. Vertrouwen in jezelf, vertrouwen in je medemens, vertrouwen in de toekomst, vertrouwen in het hier en nu. Vanuit vertrouwen treed je anderen tegemoet. Vertrouwen verbindt mensen, maakt een gemeenschap een 'wij'. Vertrouwen is niet vanzelfsprekend. Vertrouwen is niet een zaak van prestatie, maar een geschenk. De glans van je bestaan. Natuurlijk lopen we allemaal het risico dat ons vertrouwen wordt beschaamd en dat doet zeer. Dat geldt ook voor mij, maar iedere teleurstelling daagt mij echter uit terug te keren naar mijn vertrouwen. Wantrouwen is geen optie. Naïef? Misschien. Ik kan alleen maar zeggen, heb vertrouwen in jezelf, gebruik het als jouw kompas. Het kan je leiden en richting geven in je leven in grote en kleine dingen. Beoefen vertrouwen en bemoedig mensen. Wees eerlijk en open en niet oordelend. Daar kan ieder van ons betekenis in hebben.

Zo deed onze dirigent Gerard de Krom dat eind oktober ook toen muzikanten kreunden en er twijfel was bij deze en gene of het programma wel haalbaar was. Hij zei: *"Heb er vertrouwen in dat het goed gaat komen, dat het gaat lukken! Ik help je daarbij op één voorwaarde en dat is dat je er zelf vertrouwen in hebt. Is dat vertrouwen aanwezig, dan lukt het vrijwel altijd om uitdagingen, problemen en obstakels te overwinnen"*. Dat is de kracht van vertrouwen!

Op 4 januari 2014 is het Nieuwjaarsconcert en presenteren wij voor alle dorpsbewoners een prachtig muzikaal programma. Zorg dat je erbij bent, want het wordt een fantastisch concert. Met vertrouwen kijk ik er naar uit, want we hebben er met elkaar hard voor gewerkt.

BINGO!

Op **zaterdag 1 februari 2014** vindt de jaarlijkse BINGO plaats 'Bij de Paters'. Met als hoofdprijs een 32" (80 cm) HD Ready LED **SMART-Televisie!**

Smart TV's zijn moderne televisietoestellen die televisie en internet combineren. Ze kunnen draadloos via WLAN of via een netwerkkabel aan het thuisnetwerk worden gekoppeld en bieden, bijvoorbeeld aanvullende online-informatie over het televisieprogramma waarnaar wordt gekeken. Naast andere onlinediensten zoals e-mail, browser, fotoalbums en video on demand, ondersteunen veel Smart TV's ook de weergave van foto's, films en muziek vanuit het thuisnetwerk.

HOOFDPRIJS!

Wilt u meer weten over de fanfare 'Voor Eer en Deugd'? U kunt ons altijd bellen op één van de volgende telefoonnummers:

Belgie: 03-3157263 Voorzitter Bert Damen
Nederland: 076-5961806 Secretaris Marlène Roelands-Kox

Redactie:
Nelly de Graauw-Roelands
Bert Damen
Ashley Verschuieren
Arjo Riemsdag
Sander de Graauw